

11 Σεπτεμβρίου 2014

Κάνεις ό,τι λέει ο κόσμος;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Συχνά οι γονείς, καλοί μου φίλοι, λένε: «Μη αργείς το βράδυ, τι θα πουν οι διπλανοί;». Η «μη ντύνεσαι έτσι, τι θα πουν οι γείτονες;». Η «μη καπνίζεις μπροστά σε άλλους, θα μας κουβεντιάσουν». Η αντίδρασή μας είναι κάπως έτσι: «Αφήστέ με πια! Τι θα πει ο ένας, τι θα νομίσει ο άλλος. Εμένα δεν μ' ενδιαφέρει τι λέει ο κόσμος». Πολύ καλά. Ας πάμε πιο κάτω.

Όταν γίνεται πάρτυ η η τάξη μας πηγαίνει κάποιο Σάββατο σε κάποιο νυχτερινό κέντρο, παρά τους αρχικούς δισταγμούς μας, τελικά πηγαίνουμε! Όταν οι φίλοι μας προσφέρουν τσιγάρο, παρόλο που δεν το θέλουμε, που δεν συμφωνούμε, που γνωρίζουμε πολύ καλά τις βλαβερές του επιπτώσεις, τελικά το δεχόμαστε και μπορεί να εξελιχθούμε και σε καπνιστές μάλιστα! Κι όταν τα παιδιά της παρέας ντύνονται κατά τον δικό τους (ομοιόμορφο) τρόπο κι εμείς είμαστε «σαν τη μύγα μεσ' το γάλα» τελικά προσαρμοζόμαστε και συμμορφωνόμαστε μαζί τους! Άραγε γιατί το κάνουμε; Τι βαραίνει πολύ μέσα μας και μας... πείθει;

Δεν είναι τίποτ' άλλο παρά τούτη η σκέψη: «Τι θα πουν τα παιδιά; Θα με παρεξηγήσουν. Θα με σχολιάσουν. Θα εκτεθώ». Και υποκύπτουμε! Αλλά κι όταν θέλουμε να συμπεριφερθούμε, όπως εκείνοι, συμφωνούμε δηλαδή απ' την αρχή μαζί τους, ποιό είναι το επιχείρημα στους γονείς που αντιδρούν; «Όλα τα παιδιά έτσι κάνουν. Και ο Πέτρος και ο Τάκης και ο Δημήτρης, αυτά φορούν. Κι αυτοί

καπνίζουν!».

Τι βλέπουμε τελικά; Πως άλλοτε δεχόμαστε κι άλλοτε απορρίπτουμε «αυτό που λέει ο κόσμος». Όπως μας συμφέρει κι όπως μας βολεύει την κάθε στιγμή. Και στο επιχείρημα των «δικών» μας «τι θα πουν οι γείτονες;», απαντούμε με το «αυτό κάνουν τα παιδιά της παρέας!». Δηλαδή διαλέγουμε ομάδα της... κοινής γνώμης, που θ' ακολουθήσουμε! Ανάλογα με τα γούστα μας, τις παρέες μας, τις θελήσεις μας, τις παρορμήσεις της στιγμής.

Είναι όμως έτσι; Αυτός μπορεί να είναι ο κανόνας της συμπεριφοράς μας; Εκεί θα στηρίζουμε την παρέα μας, το είναι μας, τη ζωή μας; Ο Σωκράτης πάνω σ' αυτό, είχε διατυπώσει πραγματικά κάτι πολύ σοφό. Να κάνουμε αυτό, που λέει ο «επαίων». Δηλαδή αυτός, που αληθινά ξέρει, είναι ο ειδήμονας, ποιό είναι το σωστό ν' ακολουθήσουμε. Και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει επ' αυτού τούτο το πραγματικά μοναδικό: Να κάνουμε ο,τι κάνουν οι Άγιοι!

Άρα πριν από κάθε μας πράξη, ιδιαίτερα όταν αυτή είναι καθοριστική, πρέπει να προβληματιζόμαστε πολύ, να ερευνούμε σε βάθος, προκειμένου να μάθουμε, ποιό είναι το πραγματικά αληθινό να κάνουμε. Ασφαλώς τότε δεν θα λαθέψουμε, δεν θα πληγωθούμε, δεν θα χάσουμε, δεν θα καταλήξουμε ζημιωμένοι. Τελικά δεν θα μετανιώσουμε. Αντίθετα, θα προκόψουμε, θα κερδίσουμε, θα προχωρήσουμε, θα προοδεύσουμε.

Όχι, λοιπόν, παιδιά, τι λέει ο Πέτρος, ο Τάκης, ο Δημήτρης και η παρέα. Ούτε οι διπλανοί μας, οι γείτονες, οι συγγενείς μας. Ποτέ τι λέει ο κόσμος. Αλλά τι είναι το όντως σωστό να γίνει. Ποιό είναι το ενάρετο και το άγιο. Μπορεί βέβαια αυτό, στο τέλος, να είναι και σύμφωνο με τη γνώμη κάποιου εξ αυτών. Αλλά καλύτερα είναι αυτό, να το διαπιστώνουμε στο τέλος...

Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος

http://theomitoros.blogspot.gr/2014/08/blog-post_46.html

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr